

Grup heterogeni

Dc, 5/06/2019 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

El relat de la vinguda de l'Esperit Sant sobre els seguidors de Jesús (Ac 2,1-11) és prou conegut i ha estat comentat in comptables vegades. El llegim a la primera lectura de la festa de Pentecosta. La riquesa del text permet trobar-hi sempre detalls i nous enfocaments que enriqueixen a seva lectura i comprensió.

El text matisa que l'Esperit Sant davalla sobre cadascun (en grec *ekaston*) dels que es troben reunits en un mateix lloc. "Cadascun" subratlla la individualitat. L'Esperit davalla sobre cadascuna de les persones allí presents, no sobre un col·lectiu global indeterminat. Té importància el detall?. Sí en el moment que considerem la composició d'aquest grup sobre el que hi davalla l'Esperit.

Anteriorment el text ens ha informat que els reunits en el lloc (una de les sales annexes al temple) són 120; el número múltiple de 12 i la quantitat de membres suficients per prendre acords amb validesa legal segons la llei jueva. Tot i el caràcter marcadament simbòlic d'aquesta quantitat, fixem-nos en qui hi ha entre els presents en el lloc. Per una banda hi ha el col·lectiu dels dotze que, en virtut de l'elecció de Maties ha quedat restaurat en la totalitat de 12 contra les indicacions de Jesús de no fer res fins que arribi a promesa del Pare (Lc 27,49; Ac 1,4). Apareix el grup de dones; no s'especifica que siguin les que estaven presents a l'enterrament de Jesús (23,55) o les que anaren al sepulcre (24,10). El còdex Beza diu que eren les dones dels 12, acompanyades dels seus fills. L'altre grup el formen Maria i els germans de Jesús. Fins a completar els 120 quedaria un resta indeterminada.

L'enumeració dels diferents grups dóna idea de la heterogeneïtat dels reunits a la sala annexa al temple i en aquesta heterogeneïtat rau el valor del detall. Recordem que s'acaba de produir l'elecció de Maties, s'han presentat dos candidats. És de suposar, com en tota elecció que hi ha al món, l'existència d'opinions diverses i preses de posició divergents. Doncs be, en aquest clima d'heterogeneïtat i diversitat es produeix el davallament de l'Esperit oferint-se com a do a cadascuna de les persones reunides, sense fer distincions, tot el contrari convertint-se en factor d'unitat.

El do de l'Esperit engendra i estimula la profecia que s'expressa en un llenguatge que pot ser entès per tothom. La profecia, però, interpel·la i per això desperta respostes en positiu i en negatiu. El text mostra aquestes respostes. Ens fixarem en les de signe negatiu. "No són aquests galileus aquests que parlen?" (v.7). El to es despectiu. Pels jueus, sobretot de Jerusalem, els galileus eren camperols incultes i eren més permeables a les influències paganes de l'hel·lenisme. El profeta Isaïes ho posa de manifest: "Terra de Zabuló i Neftalí ... la ruta del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans" (8,23), cita que recull posteriorment Mateu (4,15).

En l'altre grup crítica despectiva prové dels qui quan fallen els arguments aflora el desprestigi i la riota. Els apòstols són comparats a aquells falsos profetes que profetitzen sota els efectes de l'alcohol tal com diu el profeta Isaïes: " sacerdots i profetes els qui s'entrebanquen de tant beure. El vi els consumeix, la beguda els fa tentinear. S'entrebanquen amb les visions, ensopeguen quan donen sentències"

(28,7). L'embriaguesa està renyida amb el clar discerniment que exigeix la profecia per això Jesús ja advertia: " Que l'embriaguesa no afeixugui el vostre cor" (Lc 21,34). Les reaccions negatives mostren que la profecia sempre tindrà contestació. Les comunitats cristianes ho hauran de tenir present i confiar en la força de l'Esperit per no deixar mai de ser profètiques.

Festivitat de Pentecosta. 9 de Juny de 2019